



סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגנרא בדף היוני

קידושין דף ס"ב למסקנא

דף ס"ב ע"א

א. פת פורני חריבה במלח, ובצלים, קשים לגוף כחרבות. והוא מה שאמר הכתוב 'אם תמאנו ומריתם, חרב תאכלו', שאכילתכם תהא חרב ח"ו.

ב. טמא מת צריך הזאה בשלישי ובשביעי. הזה רק באחד מהן, אינו טהור לא לקדשים ולא לתרומה. הזה בשני ובשישי (שמיעט בימי טהרה), או שהזה בשלישי ובשמיני, אע"פ שהוסיף ימי טהרה, אינו טהור.

ג. המקדש את האשה, ואמר: כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה, לוייה והרי היא כהנת, עניה והרי היא עשירה, עשירה והרי היא עניה, הרי זו מקודשת מפני שלא הטעתו.

ד. האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר או לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר או לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך או לאחר שתמות אחותיך, לאחר שיחלוץ לך יבמך, אינה מקודשת. וכן האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה הרי זו מקודשת לי, אינה מקודשת. שאין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

ה. אין תורמין מן התלוש על המחובר, ואם תרם אין תרומתו תרומה. שהמחובר אינו חייב בתרומה, שנאמר 'ראשית דגנך' שנאסף בכרי, ולפיכך לא חל שם תרומה על התלוש שהופרש עליו, והמחובר לא נתקן.

ו. האומר פירות ערוגה זו תלושים, יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברים לכשיתלשו, או פירות ערוגה זו מחוברים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושים לכשיתלשו, ונתלשו, הרי הן תרומה, כי כל שבידו אינו כמחוסר מעשה.



סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

דף ס"ב ע"ב

א. גר צריך שלשה ישראלים, שנזקקין לו להטבילו ולהודיעו מקצת מצות קלות וחמורות, שנאמר בו משפט כדין.

ב. הנותן פרוטה לשפחתו, ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר שאשתחרריך, אינה מקודשת. אע"פ שבידו לקדשה, שעכשיו בהמה היא, ולאחר מכן היא דעת אחרת.

ג. הנותן פרוטה לאשתו ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר שאגרשיך, אינה מקודשת. שאע"פ שבידו לגרשה, אין בידו לקדשה לאחר מכן, שמא לא תתרצה.

ד. הנותן שתי פרוטות לאשה, באחת אמר לה התקדשי לי היום, ובאחת אמר לה התקדשי לי לאחר שאגרשיך, נסתפקו אם תפסו בה גם קידושין השניים כמו שהקידושין הראשונים תופסים בה, או לא.

ה. אמר פירות ערוגה זו תלושין יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברת, או פירות ערוגה זו מחוברת יהיו תרומה על פירות ערוגה זו תלושין, לכשיביאו שליש ויתלשו, והביאו שליש ונתלשו. לרבי אליעזר בן יעקב דבריו קיימין.

ונחלקו אמוראים לשיטתו, לרבה מועיל רק כשהתבואה כבר שחת וראויה לבהמה, אבל אם היא אגס (צמחים רכים), לא. ולרב יוסף מועיל גם באגס. וי"א שלרבה מועיל בשחת של שדה הבעל, שדי לה במי גשמים, אבל בשחת של בית השלחין שצריך להשקותה לא. ולרב יוסף מועיל גם בשחת של בית השלחין. אבל באגס הכל מודים שלא יועיל.

ו. האומר לחברו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי, אם אין אשתו מעוברת, לא אמר כלום. ואם אשתו מעוברת, דבריו קיימין. י"א דוקא כשהוכר עוברת וי"א שגם אם לא הוכר עוברת.

אומץ יקר!

רווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il